

43. А той имъ рече: Че и въ други-тъ градове трѣба да благовѣстѣ царство-то Божіе; понеже на това съмь про-воденъ.

44. И проповѣдуваше въ съборища-та Галилейскы.

ГЛАВА 5.

1. А веднѣжъ когато народъ-тъ го притискаше да слуша слово-то Божіе, той стояше при езеро-то Геннисаретско;

2. И видѣ двѣ ладіи че стояхъ по край езеро-то; а рыба-ри-тъ бѣхъ излѣзли изъ тѣхъ та испирахъ мрѣжи-тъ *си*.

3. И като влѣзе въ еднѣ отъ ладіи-тъ, която бѣше Симонова, помоли го да ѣхъ отдалечи малко отъ земѣ-тъ; и сѣднѣ та поуча-ваше народъ-тъ отъ ладіи-тъ.

4. И щомъ прѣстанѣ отъ да говори, рече Симону: Оттегли *ла-діи-тъ* въ дълбочинѣ-тъ, и хвърлѣте мрѣжи-тъ *си* да уловите *рыбѣ*.

5. А Симонъ отговори и рече му: Учителю, цѣлѣ нощъ смѣ ся трудили и не уловихмы нищо; но по твоѣ-тъ рѣчь ще хвърлѣ мрѣжи-тъ.

6. И това като сторихъ, уловихъ много множество рыбы, щото ся прокъснуваше мрѣжа-та имъ.

7. И кывиѣхъ на дружина-та *си* които бѣхъ въ другѣ-тъ ладіи, да дойдѣтъ да имъ помогнѣтъ; и дойдохъ, и напълнихъ и двѣ-тъ ладіи, до толко щото щѣхъ да потѣнѣтъ.

8. А като видѣ Симонъ Петръ, припаднѣ на колѣнѣ-тъ Иису-совы, и казуваше: Иди *си* отъ мене, Господи, защото съмь чело-вѣкъ грѣшенъ.

9. Понеже ужасъ обзѣ и него и всички-тъ що бѣхъ съ него, за ловѣ-тъ на рыбы-тъ що уловихъ:

10. Подобно и Иакова и Иоанна сынове-тъ Зеведеевы, които бѣхъ съдружници Симонови. И рече Иисусъ Симону: Не бой ся: отъ сега чело-вѣцы ще ловишь.